

Kuyruk Acısı

— Mikdadi · 11 Mayıs 2015

Beldelerin birinde bir oduncu yaşarmış
Evin ihtiyacını sağlamaya koşarmış

Kestiği odunları satıp geçiniyordu
Ne gurur duyuyordu ne de açınıyordu

Yine bir gün ormana odun için gitmişti
Bir yılan ölüyormuş ona yardım etmişti

Güneşte yaniverdi onu bitkin görmüştü
Hayata dönsün diye bir fincan süt vermişti

Yılan dile gelerek teşekkür eylemişti
Ben yılanlar sultanı Şahmeranım demişti

İlerde bir kuyu var sarayımdır orası
Hergün yanıma uğra öğle akşam arası

Her gün gel bana seslen, bir altın vereceğim.
Senin ihtiyacını artık ben göreceğim

Önce inanmamıştı yine varıp seslenmiş
Ya doğruysa diyerek hırslanmış heveslenmiş

Getirip oduncuya bir sarı lira vermiş
Ondan sonra oduncu her gün ona gidermiş

Fakirlikten kurtulmuş haca gidecek imiş
Gelineye dek oğlu takip edecek imiş

Oğlunu çağırarak sırrını söylemişti
Kimseye deme diye tembihte eylemişti

Oğlu tarif edilen kuyuya geldiğinde
Hazinenin yerini öğrenip bildiğinde

"Neden onu öldürüp hepsini almayayım
Her gün bir altın için yollarda kalmayayım"

Böyle düşünüp hemen saldırmıştı yılan
Kuyruğunu kesmişti yılan kızmış olana

Isırıp zehirledi çocuk öldü orada
Babası hacı etmiş dönmüştü bu arada

Yılan seslenerek yılan çıkıp gelmişti
Oduncu demiş ona artık ölen ölmüştü

Gel artık unutamam bütün bu olanları
Yılan dedi arkadaş anlamam yalanları

Söyle unutulur mu hacıların hacısı?
Sende evlat acısı, bende kuyruk acısı

Buna hiç imkan yoktur, imkân varsa sen söyle
Ne kadar da istesek doğa kanunu böyle

Ozan mikdadi (hikayeden çeviri)